

Formanden: Jeg skal henstille, at man herefter og indtil videre lader forhandlingen dreje sig om dagsordenens punkter 2, 3 og 4, altså afgiftslovforslagene.

Peter Nielsen: Formålet med de foreslåede afgiftsforhøjelser er at nedsætte det almindelige forbrug, således at investeringerne og dermed beskæftigelsen bliver ophjulpet. Det er selvfølgelig altid kedeligt at skulle anbefale en forbrugsindskrænkning, men over for de voldsomme røster, der har lydt de senere dage, er det dog værd at gøre opmærksom på, at den foreslåede forbrugsbegrænsning blot vil betyde en nedskæring på mellem 1 og 1½ pct. Det er beklageligt, at cigaretter og øl atter skal holde for, idet der her er tale om den jævne forbrugers luksus, men for ham vil disse afgiftsforhøjelser dog ikke betyde mere end knap ½ pct.s nedskæring, og foruden forhøjelsen af visse statslånsafdrag er dette alt, der vil ramme folk med jævne indtægter.

Når det er nødvendigt med forbrugsindskrænkninger på henved 300 mill. kr., kan man vist godt sige, at byrderne denne gang er meget retfærdigt fordelt. Efter de skræmbilleder, der fra visse sider blev oprullet under valgkampen, vil forbrugerne sikkert også tage disse mindre forhøjelser med fatning.

Ved afgiftsforhøjelser vil det spørgsmål altid rejse sig, om disse nu kan tage det, om der ikke kommer en nedgang i salget og prøvenuet derved formindskes. Det skulle ikke gerne blive tilfældet. Forbrugsnedgangen skulle ikke gerne komme på de højt beskattede varer, der skulle forbruges helst forblive uændret, men inddragelsen af købekraft gennem de øgede afgifter skulle så betyde en nedgang i forbruget af stærkt valutakrævende varer eller varer, der kan eksporteres. Øl og vin vil sikkert kunne tage forhøjelsen, og mon cigaretter og tobak ikke også kan det? Det er vist venstres daværende ordfører, Himmelstrup, der i sin tid udtalte, at cigaretter kan man altid forhøje afgiften på, uden at det går ud over forbruget, og det vil sikkert også slå til denne gang. Det er som sagt aldrig med glæde, man anbefaler forhøjelsen af skatter og afgifter, men som forholdene er og navnlig af hensyn til beskæftigelsen, som jo vil bedres gennem de derved øgede

muligheder for investeringer, skal jeg på mit partis vegne anbefale de foreliggende lovforslag.

Jeg tror, at den jævne forbruger trods al den agitation, der nu udfoldes, vil forstå nødvendigheden af disse afgiftslove og være glad over, at byrderne er så retfærdigt fordelt. Derimod vækker det hos lønmodtagerne nogen bekymring, at afgiftsforhøjelserne skal holdes uden for pristallet, ligesom der ikke skal uddeles sparebeviser for det nuværende finansår, hvilket heller ikke skal give sig udslag i det lønregulerende pristal. Det er betænkeligt, at vi skal have to forskellige pristal, og jeg hilser med glæde, at finansministeren bebuder, at spørgsmålet om pristallet tages op til undersøgelse og forhandling med de interesserede parter, således at vi får et faktisk beregnet pristal med en anden indeks, for det er uholdbart i det lange løb at have én indeks, der er fastsat efter visse retningslinjer og en lønregulerende pristalsberegning fastsat efter andre principper. Taget isoleret vil disse tre lovforslag vel være betænkelige for folk med jævne indtægter, men som et led i den samlede stabiliseringslovgivning vil de virke fuldt forsvareligt, og jeg kan derfor på mit partis vegne anbefale dem.

Henry L. W. Jensen: Den højtærede finansminister indleder med disse forslag en ny slags lovgivning, en dilettantisk lovgivning, idet man nemlig i det ene af lovforslagene, forslag til lov om ændring i lov om afgift af spiritus, vin og øl, indfører en paragraf gående ud på, at bryggerierne indtil denne lovs ikrafttræden skal svare en afgift af det antal hektoliter, hvormed udleveringen af øl i dette tidsrum overstiger udleveringen af øl af pågældende skattekasse i et tilsvarende tidsrum i juni måned 1956.

Det er en lovgivning med en slags tilbagevirkende kraft, som ikke er naturlig, og jeg tror i og for sig heller ikke, den er lovlig. Det er jo en rationering, der her finder sted, og man burde have forespurgt vareforsyningsudvalget, om en rationering på dette område var lovlig, idet vareforsyningsloven bestemmer, at der ikke må indføres rationeringer, uden at de er godkendt af vareforsyningsudvalget.